Göttweig, 1335-1355

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36877
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

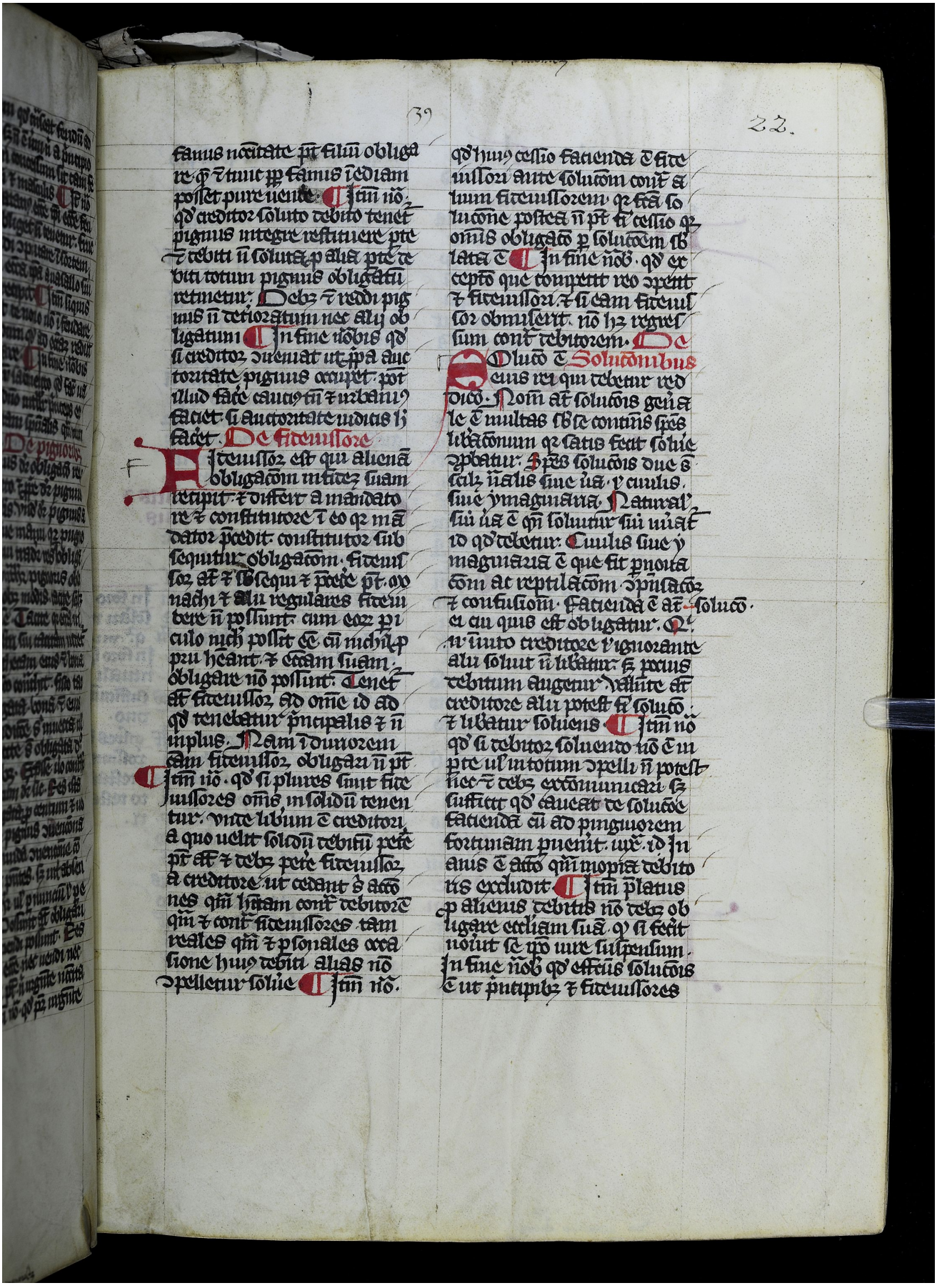

famus necessitate pt filiū obliga
re. q̄ tunc pp famis necessitatē
posset pure vendere. ¶ Item nō.
qd creditor soluto debito tenet
pignus integre restituere pte
q̄ debitū nō soluit. p alias pte q̄
debiti totum pignus obligatū
retinetur. Debz q̄ reddi pig
nus in deteriorationem nec alij ob
ligatum. ¶ Item fine nōbis qd
si creditor iuenīat ut ipsa auc
toritate pignus accipiat. pot
illud facere causa fidei q̄ debitū
faciat. si auctoritate iudicis hoc
faciat. De fideiussore

Fideiussor est qui alienā
obligationem in se suam
recepit. q̄ differt a mandato
re. q̄ constitutore. Ideo q̄ mā
dator predit. constitutor sub
sequitur obligationem. fideius
sor aut q̄ hoc sequi q̄ precedit. qz
nachi q̄ alii regulares fideiu
bere nō possunt. cum eor pri
uilegio nichil p
prium habeant. q̄ etiam suam
obligare nō possunt. Tenet
aut fideiussor ad omne id ad
qd tenebatur principalis q̄ in
plus. Nam in duriorem
eam fideiussor obligari nō pt
¶ Item nō. qd si plures sunt fide
iussores omnes in solidū tenen
tur. vnde libum est creditori
a quo uelit solidū debitū petere
pt aut q̄ debz petere fideiussor
a creditore ut cedant sibi actio
nes qm̄ habeam cont debitorē
qm̄ q̄ cont fideiussores tam
reales qm̄ psonales occa
sione huius debiti alias nō
poterit solui. ¶ Item nō.

qd huius cessio facienda est fide
iussori ante solutionem cont ad
hunc fideiussorem qz tūc so
lutione posita nō pt fideiussor q̄
omnis obligatio p solutionem sit
lata. ¶ In fine nōb. qd ex
cepto que competit reo pcipit
q̄ fideiussori. q̄ si eam fideiuss
sor obmiserit. nō hz regressum cont debitorem. De
Soluendis

Soluendi est eius rei qui debetur red
ditio. Nam aut solutionis genus a
le est multas sibi contrarias spes
libationum qz satis fieri solite
optatur. Species solutionis duo sūt
scilz nālis siue ius. vel cuius
siue ymaginaria. Naturalis
siū ius est qm̄ soluitur siū uiuat
id qd debetur. Cuius siue ymaginaria est que fit promis
sione stipulationem. stipulacio
q̄ confusionem. faciendi est aut solue
re an quis est obligatus. Qui
in tuto creditore vel ignorante
alio soluit nō liberatur. si prius
debitum augetur. deinde est
creditore alio potest si soluere.
et liberatur soluens. ¶ Item nō
qd si debitor soluendo nō est in
parte vel in totum appellari nō potest
nec debz excōmunicari si
sufficiat qd caueat de soluendo
faciendi cū ad pinguiorem
fortunam puenit. unde id in
anis est actio qm̄ mora debito
ris excludit. ¶ Item platus
p alienis debitis nō debz ob
ligare ecclesiam suam. q̄ si scit
uel nouit se q̄ uere suspensum.
In fine nōb qd effectus solutionis
est ut principalis q̄ fideiussores